

בש"פ 5777/16 - מדינת ישראל נגד יוסף חיים אדרי, שי אונדרה וורי, אברהם זהבי, אדי יהודה מכלוף

בבית המשפט העליון

בש"פ 5777/16

לפני: כבוד השופטת ד' ברק-ארז

המבקש: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. יוסף חיים אדרי
2. שי אונדרה וורי
3. אברהם זהבי
4. אדי יהודה מכלוף

בקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"א בתמוז התשע"ו (27.7.2016)

בשם המבקש: עו"ד תומר סגלוביץ'

בשם המשיב 1: עו"ד בני זיתונה

בשם המשיב 2: עו"ד בני זיתונה, עו"ד מוחמד רחאל

בשם המשיב 3: עו"ד ירון גיגי

בשם המשיב 4: עו"ד זיאד כנעאן

עמוד 1

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרם של המשיבים לפי סעיף 62(ב) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996 החל מיום 30.7.2016 ב-150 יום או עד למתן פסק דין בתפ"ח 63752-10-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.
2. ביום 30.10.2015 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המכיל ארבעה אישומים, המייחסים להם עבירות חמורות רבות ובהן רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק), ניסיון רצח לפי סעיף 305(1) לחוק, קשר לפשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, עבירות נשק שונות לפי סעיף 144 לחוק ועוד. הרקע לאישומים הוא סכסוכים בין קבוצות עברייניות. דומה שחומרת המעשים המיוחסים למשיבים אינה שנויה במחלוקת, וגם מן הטעם הזה אין צורך להידרש לפרטי פרטיו של כתב האישום.
3. המשיבים הסכימו בעבר למעצרם עד תום ההליכים, תוך שמירה על זכותם לפנות בבקשה לעיון חוזר. עם זאת, משפטם טרם החל באופן ממשי, וזאת על רקע בעיות חוזרות ונשנות בהסדרת הייצוג של חלק מהם. להשלמת התמונה יצוין כי שלושה מהמשיבים (המשיבים 1, 2 ו-4) הם אסירים אשר מרצים לפי שעה עונשי מאסר שהושתו עליהם בתיקים אחרים. המשיב 3 השתחרר לאחרונה מריצוי מאסר בגין עבירות נשק.
4. בקשת המדינה נסמכת, בראש ובראשונה, על המסוכנות הברורה הנשקפת מן המשיבים, הן לנוכח האמור בכתב האישום והן לנוכח הרשעות קודמות של כל המשיבים בעבירות נשק ואלימות בדרגות חומרה שונות. המדינה טוענת כי המעשים המיוחסים למשיבים מלמדים כי מדובר בעבריינים המסכנים את שלום הציבור, וכן כי שחרורם עלול להביא להימלטות מן הדין, בייחוד בשים לב לעונש החמור הצפוי להם, אם יורשעו בדין.
5. בהתייחס לשלב הראשוני שבו עומד המשפט עמדת המדינה היא כי האשם לכך רובץ לפתחם של המשיבים. בא-כוח המדינה הצביע על כך שבית המשפט המחוזי מתח ביקורת על התנהלותם של המשיבים שחזרו והחליפו את עורכי דינם, באופן שפגע ביכולת לנהל את משפטם והוביל לדחייה של מספר דיונים. בהתחשב במורכבות המשפט ובהתארכותו הצפויה, כמו גם בהתנהלות האמורה מצדם של המשיבים, המדינה טוענת כי יש מקום להארכת המעצר ב-150 ימים.
6. באי-כוחם של המשיבים מתנגדים לבקשת המדינה. יצוין כי המשיב 4, שהוא היחיד שייצוגו היה מוסדר לאורך כול הדרך, מסכים להארכת מעצרו ב-90 יום בלבד, וזאת על מנת לאפשר פיקוח הדוק יותר על התנהלות המשפט, אשר אף מבחינתו אינה משביעת רצון.
7. המשיבים 1, 2 ו-4 מתנגדים לבקשה להארכת המעצר בהיקף המבוקש של 150 יום, ואף לא מסכימים להארכת מעצר של 90 יום. בדגשים שונים, הם טוענים שמדובר במשפט מורכב, ולכן הבעיות של הסדרת ייצוג צריכות להיות מובנות. על רקע הקשיים שהתגלו הם מציינים כי דווקא יש ערך רב לביקורת שיפוטית על הארכת המעצר, וכי אף אם יוחלט עליה זו צריכה להיות מתונה

במיוחד.

8. להשלמת התמונה ייאמר כי ייצוגו של המשיב 1 טרם הוסדר (בא-כוחו עמד על כך כי הוא מייצגו רק לצורך ההליך בפני), כי ייצוגו של המשיב 2 הוסדר בימים אלה, וכי ייצוגו של המשיב 3 על-ידי בא-כוחו הנוכחי הוסדר לפני כחודש ימים.

9. לאחר ששקלתי את הדברים החלטתי כי יש הצדקה להארכת מעצרם של המשיבים, אם כי - בשים לב למכלול השיקולים - יש להעמיד את תקופת ההארכה על 90 יום, חלף 150 הימים המבוקשים על ידי המדינה.

10. אכן, בעת שמתבקשת הארכת מעצרו של נאשם מעבר לתשעה חודשים על בית המשפט להתחשב, בין היתר, בקצב התקדמות ההליך (ראו למשל: בש"פ 5456/15 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.8.2015)). אולם, בעניינינו, צודקת המדינה בכך שיש מקום לזקוף לחובת רוב המשיבים את העיכוב בהתקדמות המשפט בעניינם. כמו כן, לא ניתן להתעלם מכך שהמסוכנות הנשקפת מן המשיבים היא משמעותית. מבחינה זו, הכף נוטה בבירור לעבר הארכת המעצר (ראו: בש"פ 7876/12 מדינת ישראל נ' בראנס, פסקה 16 (29.11.2012)). בנוסף לכך, מבחינת שלושה מהמשיבים היקף הפגיעה בחירות הוא מצומצם, בהתחשב בכך שהם מרצים עונשי מאסר שתקופתם עתידה להסתיים (לפי מועד השחרור הרגיל) זמן רב לאחר תום תקופת המעצר המבוקשת (ראו: בש"פ 1466/13 מדינת ישראל נ' חיזגיאיב (27.2.2013); בש"פ 3783/14 מדינת ישראל נ' איפרגן, פסקה 15 (2.6.2014)).

11. יחד עם זאת, אני סבורה כי יש מקום להארכת מעצרם של המשיבים ב-90 יום בלבד, מאחר שההתנהלות עד כה, ובפרט הקשיים הרבים בהסדרת ייצוגם של המשיבים, מלמדים כי קיימת חשיבות רבה לביקורת שיפוטית על התמשכות המעצרים הנלווית להתמשכות ההליכים. כמו כן, שומה עלי לשוות נגד עיני את עניינו של המשיב 4 שהסדיר את ייצוגו זה מכבר והאחריות לעיכוב בהליך אינה רובצת לפתחו.

12. סוף דבר: הבקשה מתקבלת באופן חלקי. אני מורה על הארכת מעצרם של המשיבים החל מיום 30.7.2016 ב-90 יום או עד למתן פסק דין בעניינם בתפ"ח 63752-10-15 בבית המשפט המחוזי בבאר שבע, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"א בתמוז התשע"ו (27.7.2016).

ש ו פ ט ת